

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vota 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnishvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 186.

V Ljubljani v petek, 10. oktobra 1884.

Tečaj I.

Iz deželnih zborov.

V Ljubljani, 10. oktobra.

R.— Zborovanje deželnih parlamentov zanima sedaj v prvi vrsti naše javno življenje. Vsaka kronovina, v kateri so zbrani poslanci k posvetovanju, sledi verno raznim dogodkom in mnogovrstnemu materijalu, ki se obdelava v zbornicah. A čeravno so deželni zbori na prvem mestu namenjeni zastopu deželnih interesov, povzdignejo se vendar čestokrat posamezni govorniki čez meje svoje kronovine, stavijo predloge, ki zanimajo tudi širše kroge in pošiljajo med svet za svoje provincijalne težnje motivacije in razloge, ki smo jih navedeni čuti le v osrednjem našem parlamentu, v dunajski državni zbornici.

Posebno na česko deželno hišo obrnjene so oči vseh avstrijskih politikov. Tam so bili zadnje čase načrti in predlogi na vrsti, ki so vzbujali po celi državni polovici glasen odmev. Omenjamo v prvi vrsti znanega predloga doktorja Herbstja o delitvi okrajnih sodnij in novi njihovi uredbi. Ob svojem času poročali smo na tem mestu obširneje o Herbstovem detetu in osvetili stališče narodne večine nasproti temu predlogu. Sedaj zvedamo, da je stvar za to zasedanje definitivno rešena. Občinski odsek, kateremu je bila izročena v pretres in poročilo, predložil je pred tremi dnevi svoj referat. V njem pravi, da naj se deželni zbor izreče za delitev sodnijskih okrajev tam, kjer to izrečno želi prebivalstvo samo; kedar koli bode prišla taka prošnja do deželnega odbora, naj se le-ta dogovori z dotičnimi organi in v soglasji z vladno naj izdela potrebne predloge.

Človek bi mislil, da se bode vsak razumen politik lahko sprijaznil s tako resolucijo in da ji bode veselo pritrnil — vsaj je ta princip, vsled katerega naj prebivalstvo samo prosto odloči, kaj želi, vendar jako lep, zapeljiv in gotovo tudi liberalen v najširjem pomenu besede. Vender pri naši opoziciji je vse mogoče!

Listek.

N o v a k.

(Zlatorodov.)

(Dalje.)

„Gospod desetnik!“ zakliče boječe novak. Desetnik se obrne in molče pokaže na zapor, srdito gledajoč novaka.

„Rad bi vas nekaj povprašal.“

Glas je bil tako skromen, tako podložljiv, da desetnik ni mogel, da bi ga ne bil poslušal. Obrne se k njemu:

„No, kaj bo?“

„Rad bi vas vprašal, ali veste, če ne služi en častnik iz mojega kraja v tem polku? Vem, da mora biti pri tem polku, pa ne vem, kje prav.“

„Iz tvojega kraja? Hm! Ko bi bili v tvojem kraju sami taki kalini kakor si ti, človek bi mislil, da ti si jedini v tem polku.“ Desetnik zmigne z ramami pa gre naprej.

„Kakšne šege in navade imajo!“ mrmra žalostni novak, sedaje na kameneni sedež.

Herbst je burno napadal predlog občinskega odseka in se izjavil, da mu ne more pritrjevati; poslanec Tittlbach prišel je celo do sklepa, da bi se moral vsak nemški zastopnik, ki bi pritrnil odsekovemu predlogu, proglasiti kot apostata in izdajico svojega roda! — Konečno je doktor Herbst naznanil svoj predlog kot votum manjšine in s tem formalnim protestom je stvar bila končana v zbornici. Se vé, papirnata vojska bode se še dolgo bila po raznem časopisi in ni verjetno, da se bode tako kmalo polegel vihar, ki je nastal vsled Herbstovega predloga v vrstah verne opozicije.

Drugi važni predlog, ki tudi označuje razne delitvene tendence zadnjega časa, je predlog nemškega poslanca Bareutherja o delitvi deželnega šolskega sveta českega v česko in nemško polovico. Da je pri motivaciji tega predloga tudi vlada dobila (kakor povsod in pri vsaki priliki, kjer je le možno!) svojo breco, je lahko razumljivo onemu, ki je zadnje čase vestno sledil taktiki opozicije. Iz vsacega komarja naredé slona, na katerem potem zajahajo v boj; o temeljitosti svojih argumentov, o logičnem razvijanju vojnega načrta so vedno prepričani in tedaj se primerjajo z mučeniki v zgodbah svetega pisma, tako hudo in bridko se jim godi pod krutim ravnanjem sedanje vlade. Na to opozicijsko pisen, ki se z obupno vednostjo ponavlja pri vseh zborovanjih čestite „liberalne“ stranke, odgovarjal je z izvrstnimi besedami namestnik baron Kraus ter je sijajno odbijal napade, izgovorjene proti njemu in dunajski sedanjici vladi. Vrh tega je izjavil, da bode ob priliki tudi posegel v meritorično debato in osvetil svoje stališče nasproti Bareutherjevemu predlogu, ki se ni izročil posebni komisiji, kakor je to zahtevala manjšina, temveč šolskemu odseku, da poroča zbornici o njem.

Memo českega deželnega zbora zavzel je do sedaj nižjeavstrijski največ pozornosti posebno s svojo debato o nemškem „Schulvereinu“, kateremu se je tudi letos dovolilo običajnih 2000 gl. podpore z vsemi proti

„Čemu ravna jo tako z nami? Kaj smo naredili? Ali smo psi? V takim moraš prebiti pet let. O to je preveč, vse preveč!“

Obraz si pokrije z rokami, pa se zamisli; gotovo je mislil na svoje ljube doma.

„Oh ubogi ljudje, siromaki, ki me nimajo doma, pri hiši, pri delu, pri gospodarstvu!“

Ta vzdihljaj se mu je izvil po dolgem premolku iz tesnih prsij.

V zadju dvorišča začuje hrohot; dvigne glavo, pa vidi vojake stražnike, ki so si ga vzeli na muho, o njem govorili, posmehuje se mu.

„Ta je trap, ta,“ de je prvi. „Zagledal se je,“ pravi drugi, „takrat je človek najbolj prismojen.“ „Ali pa misli na svojo sestro, ki mu je premalo dala za pijačo. Vidiš ga, ozrl se je, kako te gleda kakor miš iz moke,“ govori tretji, potem pa zapoje, oponašajoč duhovnika pred altarjem, *in tono feriali*: „O trobilo, blaženo!“

Ubogi dečko je obledel. Take bodice so ga zbole najhuje, kajti bil je še nepokvarjen. Ni se mogel več zdržavati, vstal je.

„Kje pa je ta čudák?“ se vpraša častnik

štirimi glasovi. Poučno to debato smo uže včeraj načrtali svojim čitateljem in zato danes le opozarjamo nanjo. Druge stvari so bile le bolj lokalnega interesa in zato nečemo z njimi dolgočasiti bralca, ki ni znan z razmerami imenovane kronovine.

Sileški deželni zbor pečal se je do sedaj z materijalnimi potrebami svoje dežele. Najbolj važen je projekt o gradnji kanala med Donavo in Odro, o katerem bode poročal posebni odsek v prihodnji sesiji. Ta vodna cesta bi bila za dotične dežele ogromne važnosti in zato lahko razummo občno zanimanje, katero kažejo vsi krogi severnih kronovin za koristen ta projekt.

Gališki deželni zbor peča se z velikansko rano, ki jo je vsekala deželi zadnja povodenj. Odsek za obdelovanje zemljišč predlagal je tri- do petletni moratorij gruntnih davkov za vse one posestnike, ki so trpeli škodo vsled povodnji. Deželni namestnik pl. Zaleski se je izjavil, da bi tak splošen moratorij ne imel zaslonbe v zakonih, da je protipostaven in zato nemogoč. Tudi ga ni neobhodno potreba, ker davkarski uradi jako uljudno reševajo in usliševajo prošnje, ki se tičejo olajšav pri davkih. Kljub temu ugovoru vladnega zastopnika sklenil je konečno deželni zbor, naj se zahteva od vlade davčni moratorij. — Ker je vsled mnogih nedostatkov jako potrebna reforma pouka v ljudskih šolah, izdeluje šolski odsek primerni načrt in čujejo se glasovi, da bode uže ta teden gotov s svojim delom, ki ga potem predloži zbornici.

Poročilo deželnega odbora gledé pospeševanja ustanovitve obrtnih strokovnih šol za domačo industrijo.

V včerajšnji seji deželnega zbora bilo je na dnevnem redu poročilo deželnega odbora o pospeševanju ustanovitve obrtnih strokovnih šol za domačo industrijo, in poročila tega predloga vzprejeli so se tudi v zboru, zatorej

v sobi baš nad novakom ter stopi k oknu kadeč in s časopisom v roki. Vojaki opazijo častnika, pa se umaknejo. Novak pogleda k višku, pa motri častnika. Častnik ugleda novaka, in ker opazi, da ga gleda zdaj pazljivo, zdaj čudeč se, zdaj z neko zadovoljnostjo in naposled celo nekam veselo, si misli: „Kdo bi neki bil, ta izvirnik?“ Reče, pa gre doli na dvorišče ter stopi pred novaka.

„Čemu si tako streljal v me, se smejal, pa mel si roke?“ ga povprašuje častnik ostro.

Siromak porudi, je v zadregi, na to se pa še dalje smejlja.

„Veš li, da si predrzni zagovednež? Vprašam te, čemu se smejaš?“

„Vidite, gospod, vidite . . .“ odgovarja novak, pobesši oči. „Vedel sem, da ste v tem polku, pa so me tudi semkaj poslali . . . Vi me ne pametite več, jaz pa, jaz. Tri leta bo, kar ste nas zapustili. Poznal sem vas, tudi vašo družino sem poznal, toda vi me več ne poznate. Sosedji smo si bili; vsako jutro sem videl, kako ste jahali memo nas; pa . . . no, oba sva iz enega kraja . . .“

(Dalje prihodnjic.)

podajemo svojim čitateljem to poročilo v vsem obsegu, ker bode gotovo vsakega zanimalo, kako se bode pospeševala domača industrija in kake in kje se namerava ustanoviti strokovne šole:

Slavni deželni zbor! Slavni deželni zbor je v svoji seji dné 20. oktobra l. 1883 sklenil to-le:

a) deželni odbor se pooblasti, da dá iz deželnega zaklada primerno podporo za obrtne strokovne šole, če tudi c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje ter občine jeden del troškov prevzemó. V ta namen se dovoljuje za l. 1884 znesek 500 gld. iz deželnega zaklada;

b) deželnemu odboru se naroča, naj dela na to, da se na Kranjskem ustanové obrtne strokovne šole in naj se obrne na visoko c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje s prošnjo, da bi podpiralo ustanovo omenjenih šol na Kranjskem.

Deželni odbor sprejel je razgovor o tem vprašanji v program od slavnega deželnega zbora sklenene kmetijske enkête, ki je dné 17. in 18. aprila imela svoje zborovanje.

Enkêta sklenila je v tem predmetu sledeče resolucije:

Deželni odbor se naprosi, slavnemu deželnemu zboru nasvetovati:

a) Slavnoisti naj bi primerno podpirali: 1.) čipkarijo v Idriji; 2.) slamnikarijo v kameniškem okraji; 3.) ustanovo strokovne šole za lesno obrt v Ljubljani; 4.) ustanovo šole za pletenje košev, jerbasesv itd.; 5.) pouk o vrbo-reji; 6.) lončarijo v radóvliškem, kameniškem, ljubljanskem, kočevskem in krškem političnem okraji;

b) slavnoisti naj bi sklenili: Naj se sestavi poseben odbor, ki bi razpravljal, kje bi se mogle hišne obrtnije na novo ustanoviti in katere;

c) slavni deželni zbor naj bi v pospeševanje hišne obrtnije in obrtnih šol postavil primeren znesek v proračun deželnega zaklada;

d) želeti je, da se ustanóvi strokovna šola za lesno industrijo v ribniškem okraji;

e) želeti bi bilo, da se v bistriškem sodnijskem okraji napravi fabrika za izdelovanje suknja, kakor tudi, da se uvede v tem okraji slamnikarija, pletenje košev, jerbasesv itd. in lončarija.

Do teh nasvetov razun zadnjih dveh napolile so enkêto dotična, od deželnega odbora vpeljana poizvedovanja. Zadnja dva nasveta pa sta stavila uda te enkête, in sicer prvega gosp. Primož Pakiž in drugega gosp. Josip Potepan. Po predloženih poročilih je le malo krajev na Kranjskem brez domače industrije. V 32., več vasij obsegajočih krajih je domača industrija več ali manj, in v 20. krajih izmed teh 32 precej razvita.

Imenovanja vredno je: izdelavanje zimnatih sitov v Stražiši, Bitinji in na Gorenji Savi pri Kranji; čipkarija v Gorenji in Dolnji Idriji; slamnikarija v kameniškem političnem okraji; izdelavanje štorij, slamnatih jerbasesv in enakih rečij v fari šmarski, lipoglavski, poliški in šentlenartski; lesna industrija v sodnijskih okrajih Ribnica, Kočevje, Velike Lašice in Lož — v bohinjski dolini in bledski okolici okraja radóvliškega, v več vaseh sodnijskega okraja Idrija, Loka, Kranj, Kamenik, Ljubljana, Metlika in Črnomelj; pletenje košev, jerbasesv itd. v okrajih Ljubljana, Brdo, Ribnica, Idrija in Logatec, potem v bohinjski in vipavski dolini; izdelavanje brezovih metelj je povsod razširjeno, vender je omejeno večinoma le za domačo potrebo najbližje okolice in ima nekaj pomena le v farah Polhovi Gradec, Dobrova in Ig; izdelavanje suknja (lodna) v okrajih Idrija in Bistrica; izdelavanje kocev in dolgih plahv v kranjskem okraji; izdelavanje flanel v radóvliškem okraji. Napravljane platna razširjeno je skoro v vsej deželi, imenovanja vredno pa le v kameniškem, ljubljanskem, loškem in radóvliškem okraji. Važno je tudi pripravljane lanene preje v kočevskem in metliškem okraji. Vezane (štikane) rute za na glavo in za drugo porabo

delajo se v radóvliškem, kameniškem, zatiškem in ljubljanskem okraji, čepice in jančice, nogovice in jôpe v Idriji in njeni okolici, potem v kranjskem, trziškem, radóvliškem in kranjsko-gorskem okraji, krtače in čopiči v ribniškem in logaškem okraji, roženi glavniki v ljubljanskem in loškem okraji.

Iz tega kratkega popisa se razvidi, da domača industrija na Kranjskem ni neznatna. Nastane torej vprašanje, katera naj bi se pred vsemi drugimi pospeševala in kako. Deželni odbor drži se o tej zadevi tistih načel, ki so vodili enkêto pri svojih dotičnih sklepih.

(Dalje prihodnjič.)

Kmetijska razstava v Krškem.

Iz Krškega, 5. oktobra.

(Konec.)

Diplome od kmetijske podružnice v Krškem so dobili:

- 1.) Rudež Karel, graščak v Gracerjevem Turnu, za vino in sadje.
- 2.) Vitez Savinšek, graščak v Metliki, za mnogovrstne kmetijske pridelke.
- 3.) Scheyer Mor., nadgozdar v Radečah, za veliko in okusno zbirko sadja in žita ter za ameriškansko sušilnico za olupljene črešplje z žvepljanjem (je bil odlikovan za-njo tudi lani pri razstavi v Brnu).
- 4.) Šuler J., župnik v Trebelnem, za sadje, krompir in lan.
- 5.) Zalokar A. v Vinici pri Šmarjeti za jabolčni mlin in zelenjavo.
- 6.) Bučar (Wutscher) v Brezovici pri St. Jarneji za prav dobra vina.
- 7.) Zadnik S., župnik na Čatežu ob S., za mnogovrstne pridelke, osobito za krompir.
- 8.) Rupert Anton v Krškem za prav dobra vina.
- 9.) Měchora v Novem Mestu za zelenjavo in sadje.
- 10.) Smola A. Vinc., graščak v Grmu pri Novem Mestu, za kmetijske pridelke v obče.
- 11.) Lavrinšek Marija v Krškem za prav dobro vino.

Velika pohvalna pisma so dobili:

- 1.) Zorc, župnik v Mokronogu, za krompir.
- 2.) M. Perko, ključničar v Sevnici, za jabolčni mlin.
- 3.) I. Pfeifer, trgovec v Leskovci, za črno vino.
- 4.) Dr. Suppan v Novem Mestu za grozdje.
- 5.) Miklavčič v Trebelnem za vino.
- 6.) Kr. Lavrič, učitelj v Trebelnem, za krompir.
- 7.) Metelko v Trebelnem za vino.
- 8.) Fr. Lavrič, nadučitelj v Škocijanu, za olupljene črešplje.
- 9.) Grčar, župnik v Trzišah, za vino.
- 10.) J. Vanič, trgovec vinski v Krškem, za žganje in cognac (konjak).
- 11.) M. Tavčar na Narpelju za sadje.
- 12.) „Obst- und Weinbau-Zeitung“ na Dunaji za to literaturo.
- 13.) Zagorec v St. Jarneji za vino in sadje.
- 14.) Jugovic v Krškem za žganje.
- 15.) Košir, župnik v St. Rupertu, za mehikansko pšenico.
- 16.) Graščina Otočice za jabolka.
- 17.) Dvornik v Krški Vasi za vino.
- 18.) Škaberne v Novem Mestu za krompir.
- 19.) Jan. Vanič v Krškem za dobro vino.
- 20.) Meisel v Beli Cerkví za izvrstni krompir.
- 21.) Bojanec v St. Petru za dobro črno vino.
- 22.) Romé, župnik v St. Petru, za razna dobra vina.
- 23.) Graščina brežka in skopiška za ameriškansko koruzo in hmelj.

Manjša pohvalna pisma za hvalevredno udeležitev pri razstavi so dobili:

Gosp. Auman v Krškem, Ana Majcen, Jera Škoperc, Penca, Kepa, Pišmahlt (od mokronoške podružnice), Dolinar, župnik v St. Janžu, Hafner v Tolstem Vrhu, Trinkaus v St. Janžu.

Zasluge pri razstavi so imeli v prvi vrsti g. Ogulin, potem g. Schwarzer. Ta dva bosta odškodovana za svoj trud s častnim darilom, ako ostane odboru še kaj zaloge. Enako tudi g. Janež v Krškem.

Posebna hvala gre tudi sl. požarni straži in uniformirani gardi, ki ste skrbeli za red, zlasti prvi dan razstave.

Naposled pa še osebita zahvala vsem razstavljalcem in obiskovalcem. Od razstave bode imelo veliko korist vse ljudstvo, zlasti pa še kmetijsko-meščanska šola v Krškem, ki si bode od razstavljenih predmetov priredila počasi mali kmetijski muzej. V imenu razstavnega odbora

Lapajne.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Iz Beča javlja se nam, da je avstrijska vlada včeraj preklicala svojo naredbo gledé zatvorenja meje gledé uvažanja goveje živine iz Ogerskega. Državni živinski zdravnik, kateri je bil od ogerske vlade poslan v Bruck, da preišče stanje goveje kuge, o kateri se je poročalo, da vlada v tamošnjem okraji, konstatiral je, da v imenovanem okraji ni kuge. Vsled tega opozvala je avstrijska vlada znano naredbo.

Združeni stavbeni in finančni odbor dolenje-avstrijskega deželnega zbora sprejel je predvčerajšnjem gledé gradjenja kanala med Donavo in Odro sledeče sklepe: 1.) Dólenja Avstrija udeležila se bode gradjenja kanala med Donavo in Odro. 2.) Deželnemu odboru se nalaga, da gledé te zadeve stopi v dogovor s c. kr. vlado. 3.) Troški gradjenja imajo se razdeliti na več let ter se mora osebita ozir jemati na napajanje Moravskega polja.

V českih narodnih krogih ne morejo se nič kaj sprijazniti z Herbstovim predlogom gledé urejenja okrajev po narodnostnem načelu. Iz českih občin prihajajo mnogobrojno peticije, naj deželni zbor ovrže dotični predlog, ker da bi se z njim škodovalo materijalnim interesom občin, ter bi izpeljava Herbstovega predloga dosegla ravno nasprotno od tega, kar se želi doseči.

V ogerskem državnem zboru začne se prihodnji ponedeljek adresna debata. Kakor prejšnja leta, bode debata tudi letos gotovo zelo živahna, ker hočejo opozicijske stranke o tej priliki upotrebiti najhujše orožje proti ministerskemu predsedniku Tiszi. Debata trajala bode najbrže teden dni.

Tuje dežele.

Najnovejša izvestja o stanju kolere v Italiji konstatujejo, da ta nevarna kuga vidno popušča. Iz Napolja prihajajo tudi ugodnejša poročila, tako da je osnovano upanje, da bode v kratkem po polnem pojenjala. Isto tako bridka kakor smrt mnogih državljanov je velika materijalna škoda, katero je kolera povzročila deželi. Izložba v Turinu nam to pač jasno priča. Dvorane izložbe so prazne, isto tako gostilnice, a polomi prej dobrih firm so na dnevnem redu. Turin bode težko občutil posledice te ponesrečene izložbe.

Neprestano odlaganje definitivnega rešenja priključja orientalne železnice od strani Turčije dela v zapadni Evropi zelo neugoden utisek. Zaradi tega se je novica, da je Avstro-Ogerska energično urgirala zadevo o orientalni železnici, povsod z zadovoljstvom pozdravila.

Francoskemu časopisu „Temps“ javlja se iz Bruselja, da se bode v kratkem sezvala konferenca v Berolin v svrhu rešenja zapadno-afriškega vprašanja. Pri tej konferenci bodo zastopane: Francoska, Angleška, Portu-

galska, Španjska, Zedinjene Države severo-amerikanske, Nizozemska in Belgija. Konferenca sestala se bode najbrže koncem meseca novembra. Glavne točke posvetovanja bodo: Prosta trgovina ob Kongu ter Nigru in do- ločba o mednarodnem položaji tamošnjih po- krajajin.

General Wolseley ojačil bode svoje čete za ekspedicijo v Sudan za štiri bataljone po 700 mož. Čete, katere marširajo proti Kar- tumu brojijo 5000 mož infanterije ter 1200 konjanikov. V Dongoli nakupljenih je uže 200 kamel za ekspedicijo.

Dopisi.

Iz Blagovice, 8. oktobra. (Izv. dop.) Ako se ne motim, omenjal je Vaš cenjeni list uže jedenkrat one sitnosti in nedostatkosti, katere imajo prebivalci takozvanega „Črnega Grabna“ s poštno zvezo. Pa ker bode le stvari sami, oziroma zboljšanju sedanjega položaja koristno, ako se večkrat potrkla gledé nje, zatorej naj mi bode dovoljeno, sprožiti še jedenkrat to zadevo.

Kakor znano, bila je še do junija meseca lanskega leta zvezana Ljubljana z Vranjskim po direktni vožni pošti (karijola), katera se je odpeljala iz Ljubljane ob 5. uri zjutraj, do- spela ob polu 8. uri v Lukovico, ob polu 10. uri na Trojanje in ob 11. uri na Vranjsko. Narobe se je z Vranjskega odpeljala karijola ob 8. uri zjutraj ter dospela proti 3. uri popoldne v Ljubljano. Vsled te, vsem našim krajevnim razmeram od Domžal do štajerske meje jako primerne zveze bilo je možno, da smo pisma, oddana v Ljubljani še pozno zvečer, prejeli drugo jutro na vse zgoodej ter smo imeli še pri nas v Blagovici dovelj časa za kratek, nujen odgovor, da smo ga takoj oddali na vračujočo se pošto ter je tako odgovor bil uže popoldne lahko oddan in strankam iz- ročen.

Tudi gledé zveze z železnico bilo je to jako ugodno, ker je popoldnanska pošta do- spela še vedno pred poštним vlakom v Ljub- ljano — in itak v Celje — tako da so se tudi tu pisma lahko takoj k vlakom ekspedirala. In kako ugodno je bilo to za potovalce, pasa- žerje! Ako si hotel v Ljubljani ali v Celji kaj nujnega opraviti, vsedel si se na poštni voz in popoldne od treh do večera uže lahko mnogo opravil v mestu; drugo jutro pa si se zgoodej odpeljal ter predpoludnem uže doma lahko zopet opravljal svoj posel.

Sedaj pa je vse drugače! Kadar je že dobro sedmo uro odzvonilo, zatrobi postiljon, pomikaje se s svojim vozom po Dunajski cesti iz Ljubljane; ker se mora v Domžalih vsled velikega prometa malo dalje muditi, privozi v Lukovico še le ob desetih dopoludné. A tu je konec! Naprej po „Grabnu“ ne sme več, od tod gre pešpot in nese pisma do Trojan. Kedor se je pa pripeljal iz Ljubljane ter se do Lukovice zibal v sladki nadi, da se bode tudi do Trojan gugal še na mehkih blazinah poštne voza — ta se je silno varal! Če se mu ne posreči dobiti voznika, ki ga počasi in za drag denar potegne naprej po široki a de- loma strmi cesti, primoran je postaviti se na lastne noge ter korakoma nesti kosti svojega rojstva naprej po prahu ali blatu. Da tak način poštne zveze ni koristen in niti umesten, to bo uvidel vsak, vzlasti ako pomisli, kako ži- vahen promet je pri nas po „Grabnu“ z lesom in žaganicami.

Trojanje z Vranjskim zopet niso tako di- rektno zvezane, da bi se tjā dospevša pisma oddajala takej naprej, nego čakati je treba na Trojanah, da se pripelje poštni voz, ka- teri uže jedno leto ropota po samotni cesti v in iz Zagorja. Kajti sedaj je vožnja pošta vpeljana med Vranjskim in Zagorjem.

Vpraša se pa le, komu je tu vstreženo? Naš ljud, prost ljud govori, da nikomur dru- gemu, nego nekemu lastniku malih, neznatnih toplic, kateri se nadeja, da bode s tem, da se mu je posrečilo doseči poštno vožnjo za ono samotno dolino, obljudil tudi samotno in zapuščeno kopelj. Mogoče, — a to smelo tr-

dimo, da se z ono preuredbo, katera nam je v lanskem juniji tako kar na vrat na nos zdrla ves pismeni promet, mnogo škode provzročuje velikemu delu brdskega okraja, med tem ko je nameravano korist za par vasi ali celo gledé posameznikov še jako problematična.

Obrnili smo se, in sicer vsi uradi, farni in občinski, vsi vplivni privatni posestniki, sodnija in davkarija brdska — poštarji sami, akoravno jim sedanje bolj ugaja, z jedno be- sedo — vsi, katerim je količakj ležeče na pravilni in primerni poštni zvezi — s peticijo do ministerstva in do deželne vlade: toda za- man. Reklo se nam je, da bi bila vsa stvar, ako bi se v prejšnji stan postavila, samo poštarjem na korist, ne pa prebivalstvu. Ker nam pa to nikakor ne more v glavo, poskusili smo letos zopet svojo srečo ter uložili novo peticijo. Kaka bode njena usoda, o tem skoro ni dvojiti, toda — jedenkrat morata pravično zahtevanje in absolutna potreba vender le prodreti.

Razne vesti.

— (Po nedolžnem obsojen.) Pred ne- katerimi leti bil je v Irski obsojen mož imenom Kilmartin zaradi umora sodnijske osebe v dosmrtno ječo. Obsodba ta se je opirala na izpovedbo neke osebe z imenom Gauly, katera je bila začetkom sama sumnjiva tega umora. Kilmartina deli so v zapor, Gauly pa je koj po obsodbi odpotoval v Ameriko. Kilmartin prestal je uže dve leti ječe, kar Gauly nenadno nevarno oboli in na smrtni postelji izpové, da je on kriv umora. Preiskava se je pričela, in pokazala se je istinitost njegovih besedij. Kilmartina so koj izpustili, in pričakuje se, da mu bode država dala odškodnino za nedolžno prestano kazen.

— (Smrt tolovaja.) Iz Foče se z dné 3. t. m. poroča: Včeraj je pandur Vejo ustrelil v Soteski roparskega načelnika Ilijo Ikica. Vejo bil je sam, kar ga nenadno obkoli pet mož iz čete tega roparskega načelnika. Predno pa je mogel Ikica sprožiti na Veja svoje orožje, ga je uže za- dela iz puške Vejeve smrtna krogla. Pandur zbe- žal je naglo v grmovje; roparji streljali so za njim, a na srečo ga nobeden ni zadell. Vejo bode dobil za ta čin morda nagrade 100 zlatov. Tova- riši vzeli so roparskemu načelniku vse dragoceno- sti, potem pa zbežali; ko je Vejo se zopet s pa- troľjo vrnil na ta prostor, živel je še ropar; pre- nesli so ga sem; Ikica je še le 28 let star.

— (Vihar na Islandiji.) Neka ladija je v Leith prinesla poročilo, da je bil 11. septembra na Islandiji grozen vihar; 19 ladij, večidel nor- veških, razbilo se je ali potopilo, 132 pa je bilo močno poškodovanih; veliko ljudi je utonilo.

Domače stvari.

— (Deželni zbor) imel je danes ob 1/2 10. uri svojo deseto sejo. V zbornico prišla je zopet manjšina. Po otvorenji seje oglašil se je za be- sedo posl. Apfaltrern ter rekel, da izjavlja v svojem in v imenu svojih drugov, da se zopet ho- čejo udeleževati sej, ker je koncem včerajšnje seje potegnil posl. Grasselli nazaj razžaljive besede in ker je predsedstvo tudi oznamovalo poslanca Grassellija besede neparlamentarnimi. Govoril je potem posl. Luckmann ter izjavil, da mora zdaj, ko se je zadeva tako pojasnila, izraziti se o svojih besedah, da so bile izrečene po pomoti. Potem se seja zopet redno nadaljuje. — Čebelskemu društvu za Kranjsko dovoli se podpore 50 gld., Mariji Hlavka, učenki za umetno pletenje na Dunaji, do- voli se podpore 100 gld. Konec javne seje ob 12. uri, potem je tajna seja (personalne zadeve). Prihodnja seja v torek ob 10. uri dopoludné.

— (Včerajšnji „Slov. Narod“) piše: „V deželnem zboru na dunaji je dr. Weitlof, odgovar- jaje duhovniku Knabu, ki je ostro napadal nemški „Schulverein“, zagovarjal se med drugim, rekoč: „Dass der deutsche Schulverein kein Kampf- verein ist, beweise auch das Urtheil des Landes- präsidenten Winkler, welcher sagte, es sei kein Anstand zu nehmen, wenn Beamte die Be- strebungen des Vereines unterstützen“. Tako vsaj se glasi brzojavka z Dunaja z dné 7. t. m. v vče- rajšnji „Tagespost“. — Mi pa mislimo, da bi „Slov. Narod“ moral, ne gledé na to brzojavko,

vedeti, kako je bil gosp. deželni predsednik dné 9. oktobra 1882 v tej zadevi odgovoril v deželnem zboru kranjskem na dotično interpelacijo slovenskih deželnih poslancev: „Kar se tiče najprej c. kr. uradnikov, ni jim po omenjenih pravilih (nem- škega „Schulvereina“) prepovedano, pristopiti bodi glavnemu društvu, bodi podružnicam in po- speševati društvene namene.“ To so besede dežel- nega predsednika. Ali niso morda resnične? Če vé „Slov. Narod“ gledé uradnikov za kako pre- poved, naj jo nam blagovoli naznaniti. Mu bo- demo hvaležni za njo!

— (Dr. Fran vitez Miklošič,) c. kr. dvorni svetnik in profesor na Dunaji, dobil je Naj- višje dovoljenje, da sme vzeti in nositi: veliki križ kr. srbskega redú sv. Save, ces. ruski red sv. Sta- nislava II. reda z zvezdo in komandér-križ kr. ru- múnškega reda „Zvezda rumúnške“.

— (Mesečni živinski semenj.) Živinski semenj prošlo sredo bil je zaradi neugodnega vre- mena le slabo obiskan, vender je bil promet pre- cej živahen. Živine se je prignalo nad 600 glav, a bilo je le pičlo število podjetnih kupcev.

— (V mestni klavnici) zaklalo se je v meseci septembru 260 govéd, 464 prašičev, 13 pra- šičkov, 520 telet, 601 kozlov in ovác in 5 kozličev.

— (V predilnici) ponesrečil se je 51letni delavec Janez Grum iz Šmartina nad Ljubljano. Padel je čez poldrugi seženj visoko ter se hudo na glavi poškodoval; prenesli so ga v bólnico.

— (Napad s kamenjem.) Dné 4. t. m. okolo 7. ure zvečer vračali so se delavci Iv. Št., V. Er., J. Žer. in J. Z. iz papirnice v Goričanah čez ondotni most proti domu; na poti srečali so pet neznanih fantov. Ti neznani fantje pričeli so razpor z delavci ter jih potem obmetali s ka- menjem ter izbili V. Er.—u tri zobe.

— (Tatvina.) V noči od 4. na 5. dan t. m. je neznani tat ukral pri posestniku Ivanu B. v Duljah služočemu hlapcu Josipu Petriču z nje- govega ležišča jedno suknjo, črevlje in klobuk v vkupni vrednosti 6 gld. 50 kr. — Dné 6. t. m. ukral je neznani tat kajžarju Lovr. Ščinkovcu iz Podutika iz sobe več rečij v vrednosti 7 gld. 50 kr.

— (Iz ljubosumnosti.) Poroča se nam: Pri kajžarji Fr. M. na Ježici služoči dninar J. K. hotel se je podati dovršivši delo k počitku v šupo. Tedaj pa se je vzbudil v gospodarji Fr. M. demon ljubosumnosti, napal je dninarja ter mu prizadel s koso za življenje nevarno rano.

— (Uporen pretepač.) Fanta Fr. Fl. iz Dolenjih Domžal in A. W. si nista bila posebno prijazna; dné 6. t. m. pa se sta stepla in o tej priliki napal je Fr. Fl. vso družino A. W.-jevo; zaradi tega poklicala se je žandarmerija. Fr. Fl. obstal je svoje dejanje, zaradi tega ga je tudi žandarmerija vzela seboj. Med potom pa se je Fr. Fl. uprl žandarjem z vso silo, tako da so mo- rali žandarji rabiti orožje in Fr. Fl. je dobil tri udarce s sabljo; potem so ga prepeljali ukroče- nega okr. sodniji v Kameniku.

— (Ljubezniv varovanec.) Poroča se nam: Fr. M. iz Bezovika deli so dné 19. maja t. l. pod varstvo zaradi zapravlivosti. Od tega časa hodil je okolo kot dninar; dné 2. t. m. okolo de- vete ure dopoludne pa je prišel domov in ker ni bilo nikogar doma, porabil je to priliko: vzal je svoje žene konja, vrednega 60 gld., in voz, upregel konjiča ter se odpeljal iz vasi. Kmalu potem pa je oboje vkup prodal posestniku Fr. P. v Pešati (okraj kranjski). Ko pa je te dni Fr. M. sin ga v Hrastji našel ter hotel očeta spraviti zopet domov, to očetu ni bilo po volji, sprla sta se s sinom; oča sunil je sina z nožem v hrbet, potem pa zbe- žal, kam, se ne vé.

— (Po nasvetu deželnega odbora ister- skega) so se šole za nadaljno izobraženje roko- delcev po c. kr. ministerstvu dovolile. Take šole bodo v Kastvu, Poreču in Rovinju. Država in de- zela plačati po 400 gld., kar bode više troškov, plačajo ta mesta.

— (Nesreča v Lloydovem arsenalu.) Dné 7. t. m. popoldne je zgrabila neka mašina 23letnega mehanika Kaloziroviča v Lloydovem ar- senalu ter ga na strašen način razmesarila in zmečkala. Starši delavec je tekel nesrečo naznanit ravnateljju, a vedel se ni, koga je zadela nesreča, ko se pa vrne in pogleda nesrečneža, prepriča se, da je njegov lastni sin.

— (V državni železniški svet) poklical je trgovinski minister z razglasom z dne 4. t. m. 50 članov in 34 namestnikov, in sicer iz naših krajev te-le gospode: grofa Coroninija, deželnega glavarja in načelnika poljedelski šoli v Gorici; grofa Zena Goessa, odbornika c. kr. kmetijske družbe v Celovci; Karla Luckmanna, vodjo kranjske obrtne družbe v Ljubljani; Henrika Pollitzerja in Josipa M. Teuschla, trgovinske zbornice svetnika v Trstu — kot članove; kot namestnike pa gospode: Ivana Murnika, odbornika c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani; Josipa Burgstallerja, odbornika kmetijske družbe v Trstu; E. pl. Ritterja, trgovinske zbornice svetnika v Gorici, in Tom. Schandeloocka, trgovinske zbornice svetnika v Trstu.

— (Prekonizacija) obeh novih premil. č. g. knezoškofov, ljubljanskega in briksenškega, se bode vršila še le v prihodnjem papeževem konzistoriji; zakasnela se je zaradi tega tudi intronizacija. Kdaj pa se snide konzistorij, še ni določeno. V tem konzistoriji se bode eb jednom ime- noval dunajski nadškof kardinalom.

— (Cvet in sad.) Gotovo je redka pri- kazen, najti v tem času, ko se uže po mnogih hišah sobe kurijo, na jednom drevesu cvet in sad. Danes prinesla nam je prijazna roka od tukaj z vrta g. Paichelna prav lep, svež, čvrst, po polnem razvit jabolčen cvet, ter dobili smo zagotovilo, da je bil na istem drevesu tudi lep sad.

— (Celjski gimnazij) ima letos 340 učencev (torej več nego mariborski, kjer jih je 309). Pripravljalni razred ima 40 učencev.

Iz kranjskega deželnega zbora.

(IX. seja dne 9. oktobra t. l.)

Seja prične se ob 10. uri dopoldne. Gospod deželni glavar konstatuje sklepčnost zbornice.

Prečita se zapisnik slednje seje ter se brez ugovora odobri.

Zdaj se oglasi za besedo posl. Grasselli ter pravi: Posl. g. Luckmann je v slednji seji rekel, da meni, da je dokazal, da je to, kar je govoril, pravo in resnično; prej pa je dejal, da more vse izrečeno dokazati tudi s pismi. Gosp. Luckmann je mnogo govoril, a v glavno stvar se ni spustil niti z besedico ne. Gosp. Luckmann je trdil, da je mestni magistrat, kateremu na čelu imam biti jaz čast, sestavljen volilni imenik veleposestnikov *befangen und mangelhaft* (pristransko in pomanjkljivo). Če bi bil g. Luckmann dejal samo *mangelhaft* (pomanjkljivo), potrpe bi se še to, kajti, kdo more trditi, da je popolen, da se nikdar ne more zmotiti. A če se uradni osebi očita, da je izdelala izkaz *befangen und mangelhaft*, se to pravi, da ga je navlašč napočeno sestavila. In je- dino zoper te besede sem jaz protestiral in moram protestirati še danes. Kar se izkaza samega tiče, se je sestavil, ker družih virov ni, na podstavi starega imenika hiš, a nikdo ni vplival na to, da bi se imenik sestavil nepopolno, da bi se kdo iz njega izpustil. Če ni zapisnik popolen, pač ni krivda magistratova, saj se popolen zapisnik dobí samo pri uradu deželnih desk pri c. kr. deželni sodnji. Sodi naj torej visoki zbor, je bilo li tako razžaljivo napadanje in predbacivanje gosp. Luckmanna na mestni magistrat opravičeno?

Posl. Luckmann meni, da bi si bil mestni magistrat lahko dobil boljše viro za sestavo volil- nega imenika veleposestnikov, nego so bili to stari zapisniki. On pravi, da je svoje trditve izpustil v „dobri veri“ in da ga od te „dobre vere“ tudi g. predgovornik odvrnil ni. Gosp. predgovornik da ni bil opravičen rabiti izraza „zlobno obrekovanje“, in govornik torej zopet zahteva, naj deželni glavar pokliče posl. Grassellija k redu, ker so bile be- sede njegove neparlamentarne.

Gosp. deželni glavar grof Thurn omeni, da je svoje mnenje izrazil uže v zadnji seji; vzame naj se to torej v znanje in s tem da je zadeva dognana.

Posl. Apfaltrern zopet zahteva, naj se iz- rok poslanca Grassellija oznamuje neparlamen- tarnim, in če bode zapustil zbornico.

Deželni glavar grof Thurn odvrne, da ni- kakor ne odobrava omenjenih besedij, če so se rabile.

Posl. Apfaltrern odvrne, da stojijo te be- sede v stenografičnem zapisniku, da so se torej rabile, in če ne velja nič stenografični zapisnik.

Dež. glavar grof Thurn odgovori zopet, da nikakor ne odobrava omenjenih besedij, če so se rabile.

Manjšina zapusti zdaj zbornico.

Došlo je več peticij, katere se izročijo raznim odsekom.

Poročilo deželnega odbora gledé ureditve de- želnih in občinskih priklad od državnih železnic izroči se gospodarskemu odseku, isto tako poročilo deželnega odbora o ustanovitvi vinarske in sadjar- ske šole na Dolenjskem. Poročilo deželnega odbora gledé cestne stavbe Žir-Dolenji Logatec in o po- pravkih na cestah, katere so v zvezi s cesto iz Grusupljega na Krko in o vzdrževanju te ceste se izroči upravnemu odseku. Poročilo deželnega od- bora o prodaji licealnega poslopja in glavne vo- jaške stražnice in o stavbi muzeja „Rudolfinum“ izroči se finančnemu odseku.

Posl. dr. Samec poroča na to ustno o po- ročilu upravnega odseka o § 6. letnega poročila „Občila“ ter stavi v imenu upravnega odseka na- slednje predloge:

„Deželnemu odboru se vnovič naroča, da po- izvé zadržke, da se še dosle ni napravila cestna zveza pod Pijavo Gorico med novo Turjaško in staro okrajno cesto.“

Posl. dr. Poklukar omenja, da bode ta zveza velikega pomena za promet. Ker so ovire, katere so to delo od zdaj zadrževale, namreč odkup zemljišč, zdaj opravljene, meni govornik, da se bode to delo zdaj gotovo kmalu izvelo in na- deje se, da bode visokorodni gospod deželni pred- sednik gotovo skrbel, da se ta zadeva kmalu reši. Predlog dr. Samca se vzprejme.

(Konec prihodnjic.)

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Praga, 10. oktobra. Komisija za volilno reformo je sklenila omejitev predloge o vo- lilni reformi, naj se pravica, voliti v deželni zbor, razširi na petakarje z všteti posebnimi dokladami. Herbst je podpiral sklep.

Nagykaroly, 10. oktobra. Cesarjevič in cesaričina sta sim došla; bila sta navdušeno pozdravljana.

Zagreb, 9. oktobra. Klub Srbov je sklenil pristopiti k narodni stranki, in sicer takó, da bosta obe skupini samo jedna politična stranka. V utemeljitvi sklepa se omenja, da vlansko priznanje podpore srbskih interesov spozna- vajo vezajočim delom programa, vsled česar so interesi obeh delov identični.

Pariz, 9. oktobra. General Negrier je včeraj sijajno premagal 6000 mož broječo četo regularne kitajske vojne pri vasi Kep ter je potem si osvojil v napadu vas. Sovražnik se je podal v nepravilen beg ter popustil ves svoj materijal; Negrier, kateri je bil lahko ranjen, je zaprl sovražniku pot proti Kitajski. Sovražnik je zgubil 600 mož, Francozov je bilo 21 mrtvih in 58 ranjenih.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 10. oktobra.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.95
„ „ „ srebri	82.15
Zlata renta	103.10
5% avstr. renta	95.95
Delnice narodne banke	859.—
Kreditne delnice	283.—
London 10 lir sterling	122.15
20 frankovec	9.68
Cekini c. kr.	5.77
100 drž. mark	59.80

Uradni glasnik

z dne 10. oktobra.

Eks. javne dražbe: V Ljubljani hiša Fr. Paura na sv. Petra cesti (5000 gld.) dne 22. dec. 1884, 26. jan. in 28. febr. 1885. — Uknjiženi dolgovi iz konkurzne mase Fr. Černeta in Ed. Izlakarja v znesku 3012 gld. 60 kr. v dan 20. okt. pri dež. sodnji. — V Kočevji zemljišče Petra in Marije Strbenca iz Nemske Loke (1161 gld.) dne 14. jan., 18. feb. in 18. marcija 1885; — zemljišče Jan. in Ane Witline (760 gld.) dne 5. nov. in 10. dec. t. l. in 14. jan. 1885; — zemljišče Jan.

Schafferja iz Preske (650 gld.) dne 5. nov. in 10. dec. t. l., 21. jan. 1885; — zemljišče Jos. in Marije Nerle iz Bezgovice (345 gld.) 5. nov. in 10. dec. t. l. in 14. jan. 1885; — zemljišče Mihe Roma iz Kočevja (560 gld.) dne 22. okt., 19. nov. in 24. decembra.

Naprava novih zemljiških knjig: Pri c. kr. okr. sodnji v Ložu za katastralni občini Kremenca in Zales; dotične poizvedbe v dan 24. in 25. oktobra ob 9. uri dopoldne.

Javne ponudbe: Pri c. kr. državni žrebčariji v Gradci je dne 25. oktobra javna dražba na postajah Gradec, Selo pri Ljubljani in Neudau pri Volsperku na Koroškem za med letom nakupičene suknene, vol- nene, platnene in cvilastih cunj odpadke, dalje od usnija in železa za določ 3 let. Vadij 20 gold. Prošnje do 25. t. m. v pisarni graške postaje: Karlauerstrasse Nr. 10. Natančnejši pogoji v Selu pri Ljubljani, dalje v Gradci in Neudau.

Tujci.

Dne 8. oktobra.

Pri Maliči: Pertz, trg. potovalec, iz Pariza. — Sme- rekar, želez. nadzornik; Kvapil, Blaschke in Gold- mann, trgovci, z Dunaja. — Kraut, c. kr. lieutenant, in Perta, trgovec, iz Gradca. — Cavalieri, zasebnica, s hčerjo, iz Trsta.

Pri Slonu: Schmalz, c. kr. minist. tajnik, z rodbino; Neutvich, Hastovsky in Tissen, trg. potovalci, z Du- naja. — Likey, trgovec, iz Budimpešte. — Scher- inger, gozdar, iz Zagreba. — Vecile, lesotrzec, iz Trsta. Pri Tavčarji: Dr. Gasser, uradnik, iz Trsta. — Böhr, trg. potovalec, iz Požuna. — Perc, posest. hči, iz Gradca. — Schönberg Ana in Marija, zasebnici, iz Trebiža.

Pri Južnem kolodvoru: Pokorn, c. kr. okr. feldvebelj, iz Voloske. — Bilinski, lekar, iz Stanislava. — Trost iz Ljubljane.

Pri Avstr. carji: Dr. Hoffmann, c. kr. umir. štabni zdravnik, iz Trsta. — Brož, vinotrzec, iz Klanjca.

Umrlí so:

Dne 9. oktobra. Fran Kralj, delavec, 45 l., Cesta na Grad št. 12, jetika.

Tržne cene.

V Ljubljani 8. oktobra: Hektoliter banaške pse- nice velja 8 gld. 11 kr., domače 6 gld. 66 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; reš 5 gld. 36 kr.; ajda 4 gld. 87 kr.; proso 5 gld. 20 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 41 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 68 kr., prekajeno po 74 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 70 kr., svinjina 66 kr., drobniško po 30 kr. — Piške po 45 kr., golobi 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 60 kr., slame 1 gld. 51 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 50 kr.; mehkih 4 gld. 80 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (na skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Srečke

z dne 8. oktobra.

Brno: 22 20 75 85 24.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje baro- metra v mm	Tempe- ratura	Vetrovi	Nebo	Mo- krina v mm
9. oktobra	7. zjutraj	730.68	+10.0	svzh. sl.	dež	5.00
	2. pop.	733.21	+13.4	vzh. sl.	d. js.	dež
	9. zvečer	733.73	+9.0	bzv.	s. js.	

Oglas.

Lep letošnji sernjaček,

po polnem ukročen in privajen, je na prodaj; poizvedbe pri J. Rihteršiču v Doberniču, p. Trebnje, Treffen. (103) 3—3

V knjigarni

Ig. pl. Kleinmayr & F. Bamberg v Ljubljani

se dobivajo:

Izbrane

narodne srbske pesni

z dodatkom iz smrti Smail-Age Čengića.

S srbsko slovnico, slovenskim tolmačenjem, rečnikom tujih besed in cirilsko abecedo priredil

Janko Pajk

c. kr. profesor.

Cena 40 kr., po pošti 43 kr.